

10

podium

 column
wim
beekman

Zeepwater

Waar ik vandaan kom, werd nauwelijks gevloekt. Ik kan mij niet herinneren dat ik ouders of grootouders, burens of familie ooit heb horen vloeken. Dat was een kwestie van beschaving. En een zaak van geloof: „U zult de naam van de Heer niet ijdel gebruiken.”

Sommige kinderen moesten bij overtreding hun mond met zeepwater spoelen. Gelukkig ik nooit. Niet dat ik altijd zonder zonde ben gebleven. Mij ontvalt wel eens een hartgrondige

Ik begreep: dit is een serieuze vervloeking

knoop wanneer de hamer mijn duim in plaats van de spijker raakt. Maar dan proeft mijn schaamte als zeepwater, omdat het niet gelukt is mijzelf beschaafd in de hand te houden.

In de Bijbel wordt ernstig gevloekt. Er is zelfs een profeet die zich laat inhuren om de vijand het kwade toe te wensen. Onze hoogleraar Bijbelkunde vertelde hoe men geloofde dat vloeken schade aanbrachten. Je kon je eraan onttrekken door snel het hoofd te buigen, waardoor de vloek over je heen schoot. Of door meteen de vloek onschadelijk te maken met een tegenvloek. Een zegenwens wilde ook wel helpen.

Als modern mens geloof ik dat niet, toch doet vloeken mij letterlijk pijn in de oren. Onze Lieve Heer is mij dierbaar en wanneer ik merk dat zijn naam enkel als loze krachtterm gebruikt wordt – op de tv, in een boek of tijdens een goed gesprek – is de grootste lol er voor mij af. Ik heb nooit geweten of mos-

lims ook vloeken. Tot ik las over de Kamerleden Kuzu en Öztürk die onlangs uit de PvdA fractie zijn gezet. De druppel die de emmer deed overlopen was de Islamitische verwensing die één van hen fractiegenoot en geloofsgenoot Marcouch toeriep: „Moge Allah je straffen.”

Ik begreep meteen: dit is een serieuze vervloeking. En ik bleek niet de enige, want toen deze verwensing uitlekte, brak de parlementaire pleuris uit. Alom laaide de verontwaardiging op dat moslims in ons goede vaderland elkaar als volksvertegenwoordigers met vervloeking om de oren slingeren. „Waar is hun beschaving gebleven?”

Een week na de breuk hebben beide ex-PvdA'ers hun verhaal kunnen doen. Zij vertelden over allerlei 'diepgaande verschillen van inzicht' waarvan de essentie mij eerlijk gezegd een beetje ontgaat. Het doet mij denken aan vroeger, toen maakten wij in de kerk, midden in de oorlog zelfs, ruzie over de 'veronderstelde wedergeboorte'. Iets wat ik als dominee nu nauwelijks nog aan iemand uitleggen kan.

Vervolgens kwam het deel van hun verhaal dat ik beter begrijp: „Een avond eerder liep Diederik ons al uit te vloeken op mijn werkkamer (...) Dat was pittig, fel, het woord 'gvd' viel vaak (...)” En over het gesprek later in de voltallige fractie: „Toen was ik het zat. Er was al vaak genoeg 'gvd' gezegd naar mijn idee. Ik zei: „Moge Allah je straffen.”

Soms vraag ik mij af wie in ons goede land nu eigenlijk allemaal de mond met zeepwater zouden moeten spoelen.

WIM BEEKMAN
wim.beekman@lc.nl

dagstelling

Lauwersoog verdient beter

Lauwersoog is de perfecte plaats om hét kenniscentrum voor garnalenvisserij van de Noordzee te worden. De bereikbaarheid zowel over water als land kan verbeterd worden en de kansen voor toerisme en recreatie liggen voor het oprapen. De stelling: **Lauwersoog verdient beter.**

NICO BAKKER

Om een kenniscentrum voor garnalenvisserij van de Noordzee te realiseren is er meer durf, karakter en inzet nodig. Dat vraagt extra inspanning van het bedrijfsleven, de gemeente de Marne en de provincie Groningen.

Lauwersoog is ontstaan door de afsluiting van de Lauwerszee in 1968. De vissers van Zoutkamp en Dongeradeel kregen in Lauwersoog een nieuwe thuishaven. Door de aanleg van de dijk om het Lauwersmeer stroomt er nog maar tweederde van de hoeveelheid water door het geulenstelsel en tussen de eilanden Schiermonnikoog en Ameland door.

Het heeft jaren geduurd maar de consequentie is nu duidelijk: door de verminderde schurende werking van de teruggelopen hoeveelheid water heeft het zeegat minder diepgang en is daardoor slechter bevaarbaar.

Wat daarbij ook een rol speelt, is dat er om de duinen te beschermen grote hoeveelheden zand op het strand van Ameland worden gespoeld. Dat zand spoelt weer weg en komt vervolgens ook in de vaargeul terecht. De rijksoverheid is aan het onderzoeken en aan het monitoren. Dat is niet voldoende om Lauwersoog bereikbaar te houden.

We zien nu al dat grotere schepen Lauwersoog daarom gedwongen links moeten laten liggen. De omzet van de haven daalt en de investeringen blijven daardoor achter. Er moet dus zo snel mogelijk gestart worden met baggeren.

Lauwersoog is schitterend gelegen: aan de noordzijde het werelderfgoed de Waddenzee en aan de zuidzijde het Nationaal Park Lauwersmeer. In januari 2011 werd door de gemeente de Marne en de provincie Groningen een visie op de ontwikkeling van Lauwersoog naar buiten gebracht. Deze visie heet Proloog.

In het kort kwam deze visie erop neer, dat er een verbetering van de inrichting en ontsluiting van de haven moest komen, een nieuw gemeentelijk, verhoging van de zeedijk vanwege zeespiegelstijging, vergroting van de schutsluis capaciteit voor de vaarrecreatie en transformatie naar een belangrijke recreatieve trekpleister.

Dit deel kon door betrokkenen grotendeels onderschreven worden. Het probleem zat hem ook toen al in

de uitwerking. Het maken van een tweede haveningang met een dam voor de visafslag blokkeert de visafslag. Voor een hotel midden in een visserijhaven waar dag en nacht gewerkt wordt, is geen investeerder te vinden.

Ook de financiering van de bouw van een museum op palen buitendijks liep stuk. Maar waarom dan een alternatief van onze waddenschilpolder Geurt Busser voor een schip als tentoonstellings- en ontmoetingsplek niet opgepakt?

De ondernemers op Lauwersoog kunnen zich niet ontwikkelen, omdat de papieren plannen de investeringen en ontwikkelingen blokkeren. Er moet snel duidelijkheid komen voor de ondernemers. Het lijkt erop dat een kadeverlenging en aanpak van de verkeerssituatie gelukkig doorgang kan vinden.

De visserijsector op Lauwersoog heeft het moeilijk, maar heeft een enorme veerkracht. Het inspelen op andere vangstechnieken, het verduurzamen van de sector, het voor de consument certificeren van het product, het beheersen van de hele keten van schip tot consument vraagt veel aandacht. Daarom is het jammer dat aan projecten als North Sea Fish (aanjagen en koppelen van visser en toerisme) en Blue Port (in-

vesteren in kennis) door het eindigen van subsidies een einde dreigt te komen. Het moet toch mogelijk dit gezamenlijk vanuit het bedrijfsleven en de overheid op te pakken en te financieren. Als we het goed aanpakken kan en moet Lauwersoog het kenniscentrum van de hele Noordzee garnalenvisserij worden.

Het pellen van garnalen is aan verandering onderhevig. Het grootste deel van de garnalenvangst wordt nu nog handmatig in Marokko en Polen gepeld. Het is een uitdaging om zo snel mogelijk het machinaal pellen fors uit te breiden. Op Lauwersoog is er ruimte voor. Het komt de verduurzaming en het beeld bij de consument ook zeker ten goede. Daarnaast kunnen er uit het restproduct, de schil, nieuwe producten ontwikkeld worden voor de cosmetica, farmaceutica, (bio-) medische toepassingen en waterzuivering. Kortom kansen te over.

De visafslag is een wezenlijk onderdeel van de gehele keten van schip naar consument. Nu de visafslag weer zelfstandig verder gaat, is dit het moment om samen met de vissers, de handel en de consument te kijken hoe de voedselveiligheid verbeterd kan worden. Waarschijnlijk is (ver-)nieuwbouw van de afslag waarin ook het pellen kan geschieden, een goede oplossing. De visie van 2011 (Proloog), die maar beperkt uitvoerbaar is gebleken, vraagt om een herbezinning. Dit vraagt inzet van het bedrijfsleven en van de verantwoordelijke overheden zoals de gemeente de Marne en de provincie Groningen.

Nico Bakker is VVD-statenlid in Groningen.

Gevraagd voor
Lauwersoog: durf,
karakter en inzet.

De haven van Lauwersoog en de directe omgeving verdienen nieuwe kansen, bijvoorbeeld een kenniscentrum voor de garnalenvisserij. FOTO LC

destemming

Luxe Leeuwarder woonwijk Blitsaerd is een mislukt project

EENS

90%

ONEENS

10%